

Nederlandse Kring van Fuchsiavrienden

1965 - 2005

40 JAAR

Veertig jaar Fuchsiahерinneringen

Veertig jaar Fuchsiaherinneringen

door Herman de Graaff, Gerard de Lange
en Aat van Wijk

Nederlandse Kring van Fuchsiavrienden

Jubileumuitgave
ter herinnering
aan het
40-jarige bestaan
van de
Nederlandse
Kring van
Fuchsiavrienden

'Braamts Glorie'

Colofon

Uitgave:

Nederlandse Kring van Fuchsiavrienden, Juni 2005

Eindredactie:

M. Crucke-de Clercq

Teksten:

H. de Graaff, G. de Lange en A. van Wijk

Aquarellen:

A. van Wijk

Foto's:

H. de Graaff, H. van der Post, A. van Wijk, H.J. Takken, Ph. van de Elshout, P.J. van Grondelle, D.M. de Vrij en mevr. B. Versantvoort

Ontwerp en vormgeving:

Dimitri Marcello de Vrij - Free Ad & Design, Sneek

Druk:

Drukkerij Banda, Heerenveen

© 2005 Nederlandse Kring van Fuchsiavrienden

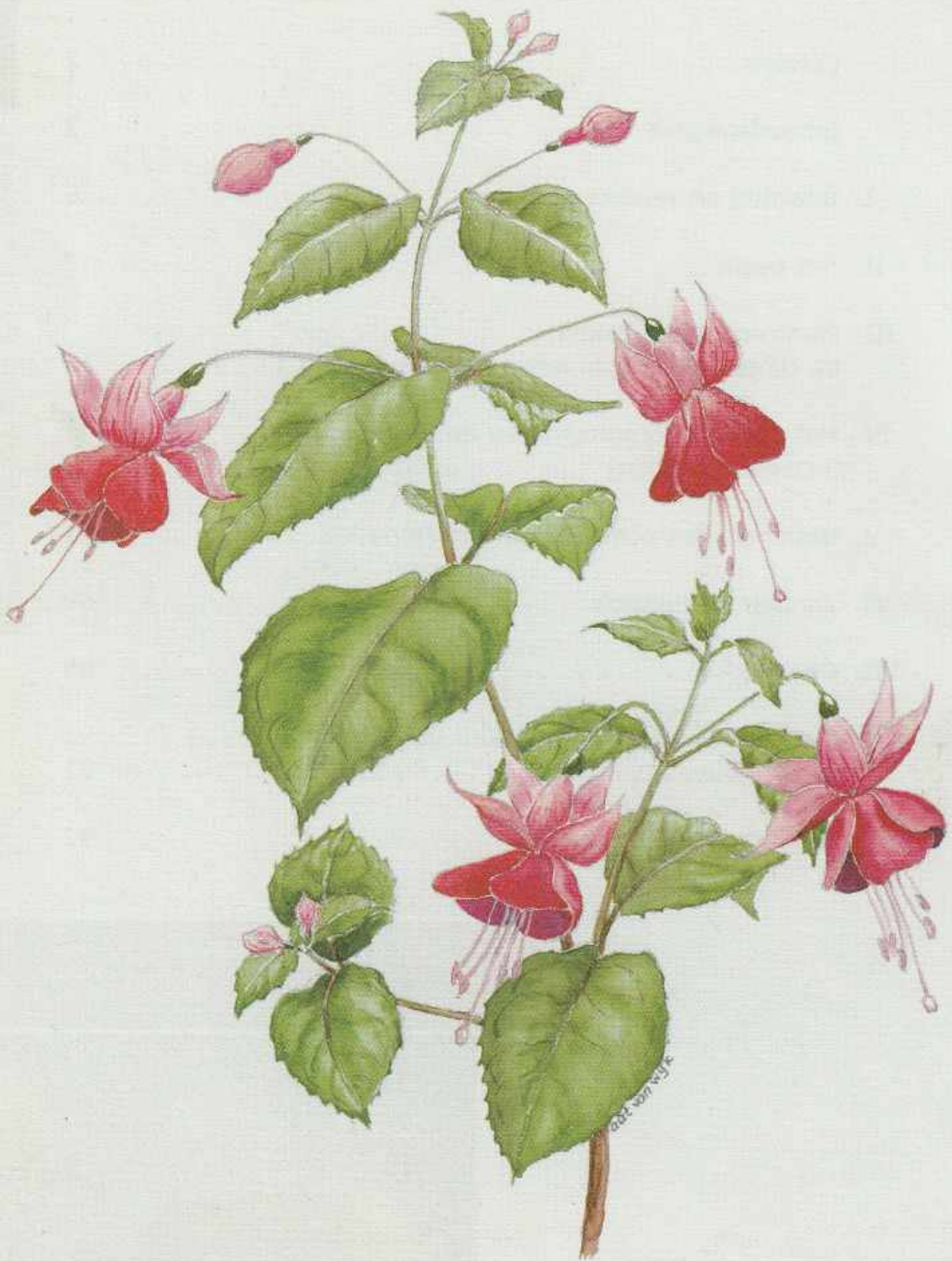
Abele Reitzessraat 9, 9851 AT Burum, telefoon (0594) 24 87 86

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

Colofon	2
Inhoudsopgave	3
I Inleiding en verantwoording	5
II Het begin	7
III Planttechnische zaken, de Uitgebreide Technische Commissie (UTC)	19
IV Het gouden decennium van de Nederlandse fuchsialiefhebberij	39
V Nationale Tentoonstellingen en Floriaden	51
VI Zomaar drie regio's	69
VII Ons blad	85
VIII Ontwikkeling van de structuur van de NKvF in vogelvlucht	91
IX NKvF-onderscheidingen	97

Namens Euro-Fuchsia overhandigt Piet van Grondelle een eeuwigdurende kalender aan de voorzitter van de jubilerende Kring.

Inleiding en verantwoording

Dit boekje heeft niet de pretentie 40 jaar Nederlandse fuchsiageschiedenis vast te leggen. Ook als u verwacht een voor u belangrijke herinnering te zullen aantreffen, komt u vermoedelijk even bedrogen uit als die bezoeker van een fuchsiastekkenmarkt met een aanbod van 500 verschillende cultivars, die denkt alle gewenste planten van zijn of haar zorgvuldig samengestelde lijstje te zullen vinden. De slagingskans is hooguit 10 %. De kans dat uw naam er in staat is ook klein en staat niet in verhouding tot al het nuttige werk dat u voor de vereniging deed. Belangrijk in dit verband was, dat u zich op het juiste ogenblik op de juiste plaats bevond. Tenslotte zou het opschrijven van de namen van al die mensen die in de voorbije veertig jaar een rol binnen de NKvF speelden slechts weinig plaats voor echte herinneringen overlaten.

Het gaat over de herinneringen van de schrijvers met vertellingen over de mensen die in hun ogen een rol hebben gespeeld.

Herinneringen zijn nooit feiten. Menselijke waarnemingen kennen hun beperkingen, daarbij zijn ze gekleurd door persoonlijke voorkeur of aversie. Kortom, wij zijn veel beperktere getuigen dan we denken. Herinneringen van tientallen jaren her zijn door de tijd veranderd. Ook de verteller, de toeschouwer van toen, is een ander mens geworden, die soms hoofdschuddend naar zijn jongere ik kijkt.

Gelukkig bestaat ons verenigingsblad, waarvan de inhoud de werkelijkheid dichter zal benaderen, al vanaf de geboorte van de NKvF. Helaas bestaat die werkelijkheid veelal uit dorre teksten, ontdaan van elke emotie. Als schrijver moet je ze via je eigen inzicht en herinnering weer tot leven wekken. Veel regio's hebben al tijden hun eigen bladen, die ook het geheugen op kunnen

'Windhapper'

frissen waar het zaken betreft die nooit landelijke bekendheid kregen. Als dat allemaal niet helpt, blijven de mensen over die het allemaal hebben meegemaakt en door ons bevraagd kunnen worden.

"Veertig jaar Fuchsia-herinneringen", waarin een paar mensen hun best deden uw overgebleven herinneringen meer kleur te geven, hoopt u tenminste een paar aangename uurtjes in het verleden te bezorgen. Laat u echter nooit uit het paradijs van uw eigen herinneringen verdrijven, dat is onvervangbaar.

Het begin

Voor mij was het begin een uitzending van "Weer of geen weer" met de onvergetelijke Bert Garthof en Dr. Fop I. Brouwer aan het ontbijt op de zondagmorgen van 28 augustus 1966. Hierin werd melding gemaakt van een tentoonstelling van fuchsia's in de Orangerie van de Hortus Botanicus van de Leidse Universiteit. De voor mij belangrijkste openbaring was, dat daar een botanische fuchsia stond met een seringachtige bloei. Uit de geschriften bleek dat het ging om *F. arborescens*, van de heer Stoel uit Wassenaar. Mijn latere vriend Hans van der Post uit Oegstgeest luisterde ook naar die uitzending en begaf zich naar de Hortus, waar hij stante pede lid werd, wat uiteindelijk zou leiden tot een langdurig bestuurslidmaatschap en een belangrijk aandeel in de fotografie voor Fuchsiana.

Zo zal iedere lezer wel zo'n begin hebben gekend, dat maar al te vaak is gekoppeld aan een tentoonstelling of show. Maar het echte begin, het begin van de Nederlandse Kring van Fuchsiavrienden,

viel eerder: nu veertig jaar geleden, op 1 mei 1965, met de eerste algemene vergadering, die werd bijgewoond door enige tientallen leden.

Een vereniging als de onze kwam niet zomaar uit de lucht vallen. In het begin van de jaren zestig was de tijd echter rijp. Na de Tweede Wereldoorlog was de periode van 'Nederland zal herrijzen' gaandeweg overgegaan in 'Nederland is herrezen'. Wel schrijnden nog de oude wonden van het verlies van veel goede mensen en het verloren gaan van ons Nederlands Indië. Dat bevorderde echter de saamhorigheid.

Het verenigingsleven bloeide. Na lange tijd kwam er weer ruimte voor enige luxe en met de intrede van de 'vrije zaterdag' groeide de behoefte aan hobby's. Een vereniging als de Koninklijke Maatschappij voor Tuinbouw & Plantkunde beleefde gouden tijden.

'Wille Tamerus'

Mevrouw A.P. Sicherer-Frijlink

Mevrouw A.P. Sicherer-Frijlink uit Bilthoven, bestuurslid van het eerste uur en later redactrice van het verenigingsblad, dat toen nog geen Fuchsiana heette, vertelt naar aanleiding van het eerste lustrum in 1970 hoe het allemaal is gegaan. Haar herinnering gaat daarbij terug naar de zomer van 1962. Ze las in "De Spiegel", een populair tijdschrift uit die tijd,

over een fuchsialiefhebber in Woerden, de heer D. van Delen. Ooit had deze heer de fuchsia 'Balkonkoningin' van zijn aanstaande cadeau gekregen en dat bracht hem tot het opzetten van een collectie van inmiddels al vijftig verschillende fuchsia's.

Mevrouw Sicherer zelf bezat ook een klein aantal bellenplanten, waaronder een paar erfstukken van haar overleden grootmoeder, vandaar haar belangstelling. Pas in 1964 kwam het tot een bezoek in Woerden en kon zij onder andere een volop bloeiende 'White Spider' bewonderen. Haast vanzelfsprekend kwam ze thuis met een uitbreiding van haar collectie en een definitieve besmetting met het fuchsiavirus. Wat later las ze in "Groei & Bloei" een stukje over een show van de British Fuchsia Society in Londen van de hand van mevrouw M.J. Meursing-Ferguson uit Hollandsche Rading, waarin deze een oproep deed aan belangstellenden voor het oprichten van een fuchsiavereniging. Samen met de heer F. Roks uit Bergen op Zoom, die belangstellend was, vormden de eerder genoemde mensen een kwartet dat op 24 oktober en 19 december in de stationsrestauratie van Rotterdam C.S. de koppen bij elkaar stak. Men had voor de eerste ontmoeting afgesproken om als herkenningsteken een fuchsiabloem mee te brengen. De enige nog onbekende, de

heer Roks, werd inderdaad aangetroffen met voor zich op tafel een lucifersdoosje met drie fuchsiabloemetjes.

Mieke Meursing-Ferguson, de eerste presidente van de NKVF.

'Whispering Dawn'

Oprichting

Op 1 januari 1965 werd de NKvF voorlopig opgericht met 38 leden, belangstellenden die zich hadden opgegeven. Ze werden op de hoogte gehouden door middel van gestencilde bulletins en uitgenodigd voor de oprichtingsvergadering op 1 mei 1965. Als eerste bestuursleden werden daar aangesteld mevrouw M.J. Meursing-Ferguson als presidente, de heer D. van Delen als secretaris, de heer

F. Roks als penningmeester en mevrouw A.P. Sicherer-Frijlink als bestuurslid en later redactrice van het verenigingsblad. Besloten werd ondermeer om Statuten en Huishoudelijk Reglement voor de nieuwe vereniging samen te stellen. Die werden aangenomen met wat ondergeschikte aanpassingen op een Algemene Vergadering op 25 november van het zelfde jaar.

Aanvankelijk was de vereniging bijna geheel op Britse leest geschoeid. Zo werden bij het toen vooraanstaande bedrijf "Wills Fuchsias" uit Chichester, Sussex, een twintigtal verschillende cultivars besteld, die door Johan de Groot, kweker te Heerde en later bekend als succesvol veredelaar en lid van de VKC-commissie, werden vermeerderd om naar goed Engels gebruik alle leden gratis vier (bij de BFS 10) gewortelde stekken te leveren. Dat lukte hier slechts één jaar. Ook zaken als verzorging en het vormen van de planten gebeurde naar Brits voorbeeld. Voor het 'vormen' werd zelfs het Engelse 'trainen' overgenomen, wat ons wat honderig aandoet, maar zelfs een Engelsman als John Wright schreef ooit dat tentoonstellingsplanten in zijn land veel weg hadden van geschoren poedels, wat hem uiteraard niet in dank werd afgenomen. Op den duur veranderde de Nederlandse aanpak. Wij kweekten in de eerste plaats onze planten niet voor competitieve tentoonstellingen, zoals dat in het Verenigd Koninkrijk voor

topliefhebbers het belangrijkste deel van de hobby was. Ook vonden we de traditionele methoden van de Engelsen nodeloos omslachtig. Zo zag ik op de Nationale Tentoonstelling in 1985 een aantal schitterend gevormde planten van Jan Maasackers, waarvan hij vertelde dat ze met de elektrische heggenschaar gevormd waren en dat is andere koek.

Johan de Groot, belangrijk kweker en veredelaar, drager van de Zilveren Fuchsia (oude stijl).

'Majoor Bosshardt'

Aantallen

Jaartal	Aantal leden	Contributie
1965	200 leden	10,00 gulden
1970	750 leden	15,00 gulden
1975	1.400 leden	17,50 gulden
1980	2.100 leden	27,50 gulden
1985	3.000 leden	32,50 gulden
1990	4.750 leden	32,50 gulden
1995	6.000 leden	36,00 gulden
2000	4.500 leden	36,00 gulden
2005	3.650 leden	21,00 euro

1965 - 2005

40 jaar Nederlandse Kring van Fuchsiavrienden

In die begintijd was het heel lastig om de eigen collectie aan te vullen. Aantallen die nu voor liefhebbers heel gewoon zijn, hadden we niet eens in het hele land. De sortimentslijst van de Firma De Groot uit Heerde telde in 1968 73 namen, waaronder 3 triphylla-hybriden, 3 *F. magellanica*-vormen en 1 *F. encliandra* (vrij zeker niet soortecht); in 1969 116 namen en begin 1970 130 namen. In diezelfde tijd adverteerde "Wills Fuchsias" met ruim 200 namen. Volgens de pas opgerichte Technische Commissie waren er begin 1970 in Nederland bij benadering 25 species in cultuur, welke zoals achteraf bleek voor een aanzienlijk deel kruisingsproducten waren, en ruim 550 cultivars. Veel nieuwe aanwinsten werden verworven door onderlinge uitwisseling (het beroemde stekkie van de fuchsia), want fuchsiakwekers waren in ons land nog dun gezaaid. Bekend waren: "Kooyman Fuchsia's" uit Voorschoten, de Firma De Groot uit Heerde, "Bruinsma's Tuincentrum" uit Aalsmeer en Van Wieringen uit Voorhout. Laatstgenoemde kweekte achter zijn bloemenwinkel fuchsia's, die mondjesmaat te koop waren. Belangrijk voor de

distributie van planten waren vooral de stekkenbeurzen van de vereniging. Hier werden gewortelde stekken geruild, maar nog belangrijker, door leden gekweekte plantjes werden voor een gering bedrag, 25 cent, verkocht. Het geld kwam ten goede aan de verenigingskas. Ter vergelijking, Johan de Groot vroeg voor zijn jonge planten 70 cent. De belangstelling bij stekkenmarkten was soms zo groot dat er regelmatig plantjes in de strijd sneuvelden. Mijn inmiddels overleden tante Tine vergeleek het met de veldslagen bij uitverkopen, waar textiel meer dan eens uit elkaar gerukt werd. De redactrice van 'Het Bulletin' moest denken aan haar drie apen als ze een bakje rijpe fuchsiabessen kregen, waar ze erg gek op waren. Later kwamen er regels en moest iedereen op zijn beurt wachten, die door loting werd vastgesteld.

'Delta's Parade'

Dat de nieuwe vereniging voorzag in een behoefte mag blijken uit het verloop van de ledenaanwas. Voor de Leidse tentoonstelling in augustus 1966 had men omstreeks 200 leden, daarna het dubbele. De tentoonstelling op het landgoed 'Elswout' bij Haarlem gedurende 14, 15, 16 en 17 augustus 1968 trok 12.182 bezoekers en leverde 181 nieuwe leden op. Na vijf jaar was het ledental gestegen tot 750. Tot 1969 bedroeg de contributie tien

gulden, daarna werd het vijftien gulden. Ook in die tijd waren dat geen schokkende bedragen. Ter vergelijking: de koffiemaaltijd (lunch) in Hotel Heidepark te Hollandsche Rading, waar werd vergaderd, kostte in oktober 1966 zes gulden.

Desalniettemin moest er herhaaldelijk tot contributiebetaling gemaand worden en vielen jaarlijks enige tientallen leden af wegens wanbetaling.

NT 1970

In die begintijd waren veel leden afkomstig uit andere plantenverenigingen zoals de Koninklijke Maatschappij en de Orchideeënvereniging. Onder hen waren betrekkelijk veel vakmensen uit de groene sector. Omdat tweeverdieners in die tijd nog zeldzaam waren had de Kring een vrij hoog 'Vereniging van Nederlandse Huisvrouwen'-karakter. Er werd veel geborduurd en het geheel deed een beetje deftig aan. Vrouwen speelden ook in het bestuur een belangrijker rol dan tegenwoordig.

Ik herinner mij nog de geprikkeldheid van de heer Van Wieringen, die als kweker een mooie inzending had op de Lustrumtentoonstelling in Diergaarde Blijdorp in 1970. Hij klaagde dat "die dames" hem verboden hadden vanuit zijn stand stekken te verkopen. Misschien was het ook daarom dat toen Anna von Oven en ik hem enige tijd later bezochten om wat planten te kopen, hij met mij geen problemen had, maar Anna, die mij nota bene geleerd had met fuchsia's om te gaan, had veel moeite wat van hem los te krijgen.

Het "droomtuintje" tijdens NT 1970 te Rotterdam

'Danny Kay'

Fuchsiarage

Verreweg de meeste leden kwamen uit het westen van ons land en concentraties in het ledenbestand waren Amsterdam, Rotterdam, Leiden, Wassenaar, Den Haag, Haarlem, Utrecht en het Gooi, waaruit geconcludeerd mag worden dat op het platteland de fuchsiarage nog niet echt ontdekt was. Inmiddels weten we dat in de afgelopen 40 jaar een popularisering van de fuchsialiefhebberij heeft plaats

gevonden. De echt belangrijke collecties vinden we nu vooral op de goedkope zandgronden in het oosten en zuiden van Nederland. Daar zijn ook de meeste leden te vinden en vonden de grootste regionale tentoonstellingen plaats.

1965 - 2005

40 jaar Nederlandse Kring van Fuchsiavrienden

Sommige zaken zijn niet veranderd: zo werd al tijdens de eerste tentoonstelling in Leiden een 'dame', aangetroffen, die met een schaar rustig stekken liep af te knippen en ook nog kans zag met een heel boekje de poort uit te komen. Van dit ergerlijke gedrag zijn we nog steeds niet verlost ondanks de bordjes met 'Kijken met de ogen, niet met de handen' en natuurlijk veel toezicht. Hoewel de voorzitter, mevrouw Meursing, vond dat het veredelen van fuchsia's aan vakmensen diende te worden overgelaten, verzochtte ze in het verenigingsblad van december 1967: "Wie van onze leden kweekt de dubbele oranje fuchsia? Ik heb er al een mooie naam voor!". Dat werd de eerste geslaagde opdracht van de Veredelingsgroep, bijna twintig jaar later. In hetzelfde tijdschrift werd gemeld dat als er in Nederland iemand op het idee kwam fuchsia's te kruisen, de nieuwe vondst doorgegeven kon worden aan de American Fuchsia Society, met nauwkeurige beschrijving van de eigenschappen en de naam van de ouders. De naam zou dan na inschrijving in het register beschermd worden. Het duurde 15 jaar voor we daar aan begonnen en veel van

de huidige veredelaars laten nog verstek gaan en dragen zo bij tot verdere naamsverwarring. Al in 1968 gaf Dr. O. Wouters uit Utrecht, tijdens een Algemene Vergadering, als zijn mening dat het instellen van regionale afdelingen zinvol zou zijn. Een kleine twintig jaar later was die uitspraak nog haast een doodzonde. Inmiddels is de NKvF zelfs opgesplitst in regionale verenigingen, al mag men zich afvragen of dat nou wel zo'n gunstige ontwikkeling is. Ook in 1968 wordt het plan geopperd om foto's van alle aanwezige cultivars te combineren met een beschrijving met behulp van de RHS-kleurenkaart. Van Cd-roms hadden ze toen nog niet gehoord. De uitspraak dat weer een fuchsiantentoonstelling het volgende jaar zou kunnen leiden tot 'fuchsiamoeheid', geeft zeker blijk van een voorzienende geest van dat eerste bestuur.

'White Loeky'

1965 - 2005

40 jaar Nederlandse Kring van Fuchsiavrienden

Planttechnische zaken, de Uitgebreide Technische Commissie (UTC)

Terwijl bij ons grote voorbeeld, de British Fuchsia Society, naast uiteraard de verzorging van de planten, bij de topliefhebbers sterk de nadruk lag op het kweken van showplanten en het vakkundig keuren daarvan op gewestelijke en landelijke shows, ontwikkelde de Nederlandse belangstelling zich in een andere richting. In het eerste Nederlandse fuchsiaboek, "Fuchsia's" door D. van Delen uit 1967, handelde welgeteld maar 11 bladzijden over verzorging, toepassing en ziektebestrijding, kortom het kweken van mooie planten. Over keuren werd niet gesproken. Zo bleef veel plaats over voor geschiedenis, species, veredeling, naamgeving en uiteraard een cultivarlijst. Ook in het verenigingsblad stonden in het begin al relatief veel artikelen met een wetenschappelijk tintje van mevrouw M. van der Zee-Kruseman (biologe), N. van Suchtelen (Wagenings ingenieur) en H.J. van der Grijp (amateur bioloog). Al in 1970 kwam de eerder opgerichte Technische Commissie met een

"Lijst van de in Nederland gekweekte fuchsia's" met de delen I. Cultivars en II. Species met daarna regelmatige aanvullingen tot april 1988. Ik herinner me nog hoe Drs. M. van der Zee en Ir. B. van der Haven, in het lelijke eendje van laatstgenoemde, stad en land afreisden om fuchsia's te beschrijven. Tijdens zo'n reis bezochten ze me en keken meteen de bloeiende zaailingen door. Ze ontdekten zo een 'La Campanella'-hybride met een hen niet bekende kleurcombinatie en dat werd 'Mia van der Zee'. Ik had als naam 'Mevrouw van der Zee' voorgesteld, maar dat werd verontwaardigd afgewezen omdat het in strijd was met de internationale nomenclatuurregels. Tegenwoordig worden die regels nog al eens vergeten.

'Kwintet'

Hoewel het bestuur dat zeker niet aanmoedigde, zetten rond 1970 amateurs de eerste schreden op het veredelingspad. Uit die tijd dateren: 'Suzanna', Van der Grijp 1968; 'Rika', Van der Post 1968 en 'Postiljon', Van der Post 1975; die na ruim 30 jaar nog steeds het aanzien waard zijn. De beroepshovenier Van Wieringen uit Voorhout bracht rond die tijd een zevental cultivars, waarvan 'Kwintet' (1970) de meest bekende is geworden. De beroepskweker Johan de Groot uit Heerde

kruiste zelfs gericht en introduceerde uitgaand van *F. regia* een aantal goede winterharde cultivars. Zo kwam in Nederland de fuchsiaveredeling op gang. De eerste Nederlandse fuchsiacultivar was trouwens 'Garrechien', De Groot 1967, maar die is helaas verdwenen. Ooit schijnt er nog een Nederlandse cultivar te zijn geweest: 'Robusta', Tengbergen (vermeld in "Tuinbouwflora van Nederland" in 1855). Later is daar nooit meer iets van vernomen.

Toen ik met veredelen wilde beginnen leek het me nuttig mijn licht op te steken bij mensen die al successen hadden geboekt. Van de heer Van Wieringen werd ik weinig wijzer. Hij vertelde dat hij wat rijpe bessen fijn wreef in wat grond en dat was het. Hans van der Post uit Oegstgeest, die ik ontmoette na een lezing door hem voor de K.M.T.P over imkeren, was veel openhartiger. Op een goed moment besloten we tot samenwerking. Toen al zochten we naar nog niet bestaande combinaties. Voor de hand lag natuurlijk om aan het verzoek van mevrouw Meursing te voldoen en de nog niet bestaande dubbelbloemige oranje fuchsia te kweken. We gingen daarbij uit van enkel oranje en zo oranje mogelijke dubbele cultivars. Wat we kregen waren bloemen die niet echt dubbel waren, vooral in pasteltinten. We wisten genoeg van de wetten van Mendel om die eerste generatie met zichzelf te willen bestuiven. Resultaat bood dat niet, omdat die planten vrijwel allemaal steriel waren. Bij kruisingswerk gaat het vaak om grote aantallen en daarom bedachten we dat

we hulp nodig hadden. Zo werd na een oproep in Fuchsiana de Veredelingsgroep, eerst onder de naam van veredelingsproject, op 25 augustus 1979 met 12 leden opgericht. Het Hoofdbestuur had, misschien wel terecht, bezwaren tegen 'groepen' binnen de vereniging, die een staat in de staat zouden kunnen vormen. Daarbij zagen ze een project meer als een tijdelijke zaak. Dit project was dus gericht op het ontwikkelen van dubbel oranje. Toen de UTC werd opgericht, werd de Veredelingsgroep daar een belangrijk onderdeel van.

'Kath van Hanegem'

'Cees Spek'

Faded, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Vergadering van de nog jonge veredelingsgroep in de tuin van Drude Reiman

1965 - 2005

40 jaar Nederlandse Kring van Fuchsiavrienden

Doordat de kruisingsgegevens van alle zaailingen aanvankelijk per computer werden bewerkt, kregen we al gauw een idee over wat wel of niet overheersende kenmerken bij fuchsia's waren en welke invloed het aantal chromosomen van de ouders had. Zoiets is belangrijk als je met een bepaald doel wilt kruisen. Ik hoor u denken: "Waar blijft geel dan?". Theoretisch weten we de mogelijkheden daartoe aardig. Het probleem is echter hoe met die kennis in de praktijk te slagen. Zo wisten we pas cultivars met dubbele oranje bloemen te kweken toen we de beschikking kregen over *F. magdalenae* en nieuwe dubbelbloemige cultivars van Mrs. Annabell Stubbs uit Californië, met oranjerode en zalmkleurige tinten in de kroon, zoals 'Applause', 'Bicentennial' en 'Seventh Heaven'. Zij kwam langs dezelfde weg niet verder omdat ze niet met species werkte.

Wij hadden inmiddels geleerd dat wel te doen. In 1986 behaalde mijn 'Golden Spade' het Getuigschrift van Verdienste van de VKC. Het jaar daarop volgde 'WALZ Triangel' van Henk Waldenmaier. Zelf stopte ik met dit project omdat Henk een betere ingang had gevonden en ik daar om redenen van sportiviteit geen gebruik van wilde maken. Later bleek dat *F. magdalenae* niet echt een voorouder is om gemakkelijke liefhebbersplanten te kweken.

Mia Goedman
en Drude Reiman

't Galgenveld'

Genoemd Getuigschrift van Verdienste was de belangrijkste onderscheiding die de Vaste Keuringscommissie (VKC) aan fuchsianieuwigheden kon toekennen. Al vanaf 1970 functioneerde binnen de VKC een Fuchsia Comité dat vooral gericht was op het toekennen van prijzen aan planten en inzendingen op tentoonstellingen. Vanaf 1976 werd het Getuigschrift van Verdienste gebruikt om aan te geven dat een fuchsianieuwigheid door de NKvF werd erkend. Nederlandse introducties zonder dit

getuigschrift werden niet opgenomen in verenigingspublicaties. Zo hoopte men de kwaliteit van de nieuwigheden te kunnen bewaken.

Toen we in de jaren tachtig onze nieuwigheden gingen registreren bij de American Fuchsia Society, de internationaal erkende 'registrar', werd ongewild de bijl aan de wortel van onze nieuwighedenkeuring gelegd. Steeds meer NKvF-leden lieten hun niet gekeurde of afgekeurde planten in Amerika registreren.